Rok XXIV. Nr. 11.

DZIENNIK URZĘDOWY

Rady Szkolnej Krajowej we Lwowie.

Redagowany w Radzie Szkolnej Krajowej.

Wydany dnia 15 sierpnia 1920.

Ustawa

z dnia 13 lipca 1920 r., ogłoszona w Nr. 65 Dziennika ustaw Rzpltej Polskiej z dnia 31 lipca 1920 r. poz. 429 o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

CZĘŚĆ I.

Uposażenie urzędników.

Art. 1. Każdy urząd państwowy będzie w etacie zaliczony do jednego z XII. stopni służbowych.

Urzędnik stały otrzymuje uposażenie, przywiązane do stopnia służbowego tego urzędu, na który został mianowany.

Art. 2. Uposażenie to składa się:

a) z płacy zasadniczej,

b) z dodatku za wysługę lat i

c) z dodatku drożyźnianego.

Art. 3. Ustanawia się następujące zasadnicze płace miesięczne w markach polskich:

Stopień służbowy:

I.	5000	VII.	1600
II.	4500	VIII.	1300
III.	3800	IX.	1050
IV.	3200	X.	800
V.	2600	XI.	600
VI.	2100	XII.	500

Art. 4. Tytułem dodatku za wysługę lat, urzędnik stały otrzymuje za każdy rok służby państwowej $2\frac{1}{2}\%$ pobieranej w danej chwili płacy zasadniczej.

Urzędnikowi, który wykaże, iż ukończył studja wyższe na jednym wydziale uniwersytetu lub równorzędnego zakładu naukowego, zakończone przepisanemi egzaminami, dolicza się 5% płacy zasadniczej za każdy rok studjów.

Dodatek za studja wyższe nie może przenosić 20% płacy zasadniczej.

Czasu pełnienia normalnej powszechnej powinności wojskowej nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku za wysługę lat; inna służba wojskowa zalicza się, o ile urzędnik nie spełniał jej równocześnie z państwową służbą cywilną.

Urzędnik zaczyna pobierać dodatek za wysługę lat dopiero po upływie roku od zamianowania go urzędnikiem stałym.

Dodatek za następną wysługę lat przyznaje się corocznie z urzędu od 1 dnia miesiąca, następującego po terminie wysługi.

Dodatek za studja wyższe otrzymuje urzędnik z chwilą mianowania go urzędnikiem stałym.

Art. 5. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, urzędnik pobiera dodatek drożyźniany do płacy zasadniczej, zależnie od stosunków rodzinnych i miejscowości, w której stale pełni służbę.

Pod względem stosunków rodzinnych dzieli się urzędników na 4 grupy.

Do pierwszej grupy należą samotni, do drugiej — utrzymujący jednego lub dwóch członków rodziny (mała rodzina), do trzeciej — utrzymujący do czterech członków rodziny (średnia rodzina), do czwartej — utrzymujący więcej niż czterech członków rodziny (duża rodzina).

Przy zaliczaniu do grup, uwzględnia się będących na utrzymaniu urzędnika: a) żonę, względnie męża, b) ślubne i uprawnione dzieci tudzież pasierby do ukończonych lat 18, a o ile uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych albo umysłowych nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończonych lat 24; w wypadkach ułomności fizycznej lub umysłowej, władza centralna może w drodze wyjątku uwzględnić dzieci w wieku ponad 24 lata.

Jeżeli oboje małżonkowie pozostają w służbie państwowej nie uwzględnia się żony przy wymiarze dodatku drożyźnianego dla męża.

Dzieci i pasierbów, które weszły w związki małżeńskie lub które same się utrzymują, jako też pasierbów, posiadających własne zaopatrzenie, nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku drożyźnianego.

Podstawę do obliczania dodatku drożyźnianego stanowi płaca zasadnicza.

Wysokość miesięcznego dodatku drożyźnianego, obliczanego w markach polskich, ustala się, mnożąc procentową część płacy zasadniczej, stanowiącej mnożną, przez mnożnik jednakowy dla wszystkich stopni służbowych, a różny dla poszczególnych miejscowości.

Mnożna ta wynosi dla urzędników samotnych:

	Płacy zasadniczej:		
w I. stopniu służbowym	1%	w VII. stopniu służbowym	1,3%
„ II. „ „	1%	„ VIII. „ „	1,4%
„ III. „ „	1%	„ IX. „ „	1,5%
„ IV. „ „	1%	„ X. „ „	1,6%
„ V. „ „	1,1%	„ XI. „ „	1,7%
„ VI. „ „	1,2%	„ XII. „ „	1,8%

Mnożna ta powiększa się dla małej rodziny o cztery jednostki, dla średniej — o siedem jednostek, dla dużej o 10 jednostek. Tak wypośrodkowaną cyfrę mnoży się przez ustalony mnożnik.

W chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, ustala się mnożnik dla najwyższej klasy miejscowości na 150.

Podziału miejscowości na klasy dokona Rada Ministrów, na wniosek Ministra Skarbu, biorąc pod uwagę różnicę warunków ekonomicznych, z tem jednak zastrzeżeniem, że kwota dodatku drożyźnianego dla miejscowości, zaliczonej do klasy najniższej, nie może się różnić od odpowiedniej kwoty dla miejscowości, zaliczonej do klasy najwyższej, więcej aniżeli o 40%.

W zależności od zmiany warunków ekonomicznych, jakoteż od zmiany stosunków, które stanowiły podstawę zaliczenia miejscowości do poszczególnych klas, Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu, władną będzie podwyższać lub obniżać stopę mnożnika i zarządzać zmiany w zaliczeniu miejscowości do poszczególnych klas.

Art. 6. Jeżeli urzędnik otrzymuje mieszkanie w naturze, wartość tego mieszkania potrąca się z uposażenia.

Art. 7. Urzędnik otrzymuje ze Skarbu Państwa tylko jedno stałe uposażenie służbowe. Może jednak, za spełnianie czynności właściwych innym urzędom otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość

ustala właściwa władza centralna w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. Prawo do otrzymywania uposażenia rozpoczyna się:

a) dla wstępujących do służby państwowej, czy to po raz pierwszy, czy ponownie: o ile istotne objęcie służby nastąpiło najpóźniej dnia 15 miesiąca kalendarzowego, — od 1-go dnia tego miesiąca, a o ile po 15-ym dniu miesiąca kalendarzowego — od 15-go dnia tegoż miesiąca,

b) w pozostałych wypadkach z dniem pierwszym najbliższego kalendarzowego miesiąca po dniu mianowania na nowy urząd, względnie po powstaniu warunków, uzasadniających zmianę w wymiarze uposażenia. Atoli w razie takiej zmiany miejsca służbowego, która pociąga za sobą zmianę wysokości uposażenia, przysługuje urzędnikowi prawo do uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, od pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, następującego po uwolnieniu go od poprzednich obowiązków służbowych.

W razie śmierci urzędnika, wstrzymuje się wypłatę uposażenia z ostatnim dniem kalendarzowego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła, a w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem tego kalendarzowego miesiąca, w którym stosunek ten istotnie ustał.

Art. 9. Uposażenie wypłaca się urzędnikowi w ratach miesięcznych z góry w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą lub świętem uroczystem, wypłata uposażenia następuje w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca.

Art. 10. Postanowienia powyższych artykułów, z wyjątkiem art. 4 (dodatek za wysługę lat i studja wyższe), stosują się analogicznie do urzędników prowizorycznych.

Art. 11. Normy wszelkich poborów niestałych i ubocznych, jak djety, dodatki za kierownictwo, dodatki funkcyjne, ryczałty rozjazdowe i t. p. określi rozporządzenie Rady Ministrów.

CZĘŚĆ II.

Uposażenie funkcjonarjuszów niższych.

Art. 12. Funkcjonarjusz niższy stały pobiera uposażenie, ustalone według zasad art. 2 ustawy niniejszej.

Art. 13. Pod względem wysokości uposażenia każda posada funkcjonarjusza niższego będzie w etacie zaliczona do jednego z 9 stopni.

Art. 14. Ustanawia się następujące zasadnicze płace miesięczne w markach polskich:

Stopień płacy:

1. . . .	350	4. . . .	500	7. . . .	650
2. . . .	400	5. . . .	550	8. . . .	700
3. . . .	450	6. . . .	600	9. . . .	800

Art. 15. Postanowienia art. 4 stosują się do stałych funkcjonarjuszów niższych.

Art. 16. Postanowienia art. 5 stosują się do funkcjonarjuszów niższych z tą zmianą, że podstawę do obliczenia dodatku drożyźnianego stanowi następujący procent płacy zasadniczej t. j. mnożna, wynosząca przy samotnych:

1-go i 2-go stopnia płacy	2%
3-go i 4-go „ „	1,9%
5-go „ „	1,8%
6-go i 7-go „ „	1,7%
8-go i 9-go „ „	1,6%

Art. 17. Postanowienia art. 6, 8, 9, 10 i 11 stosuje się do funkcjonarjuszów niższych bez zmiany, postanowienia art. 7 — analogicznie.

Postanowienia przejściowe.

Art. 18. W rozumieniu niniejszej ustawy uważani być mają:

1. za urzędników lub funkcjonarjuszów niższych stałych:
   a) na obszarze b. zaboru rosyjskiego — wszyscy etatowi urzędnicy oraz funkcjonarjusze niżsi,
   b) w b. zaborze austrjackim — wszyscy stali urzędnicy, podurzędnicy tudzież słudzy,
   c) w b. zaborze pruskim — wszyscy urzędnicy etatowi;
2. za urzędników lub funkcjonarjuszów niższych prowizorycznych:
   a) w b. zaborze rosyjskim — wszyscy pozaetatowi urzędnicy oraz funkcjonarjusze niżsi,
   b) w b. zaborze austrjackim — wszyscy prowizoryczni urzędnicy, podurzędnicy tudzież słudzy,
   c) w b. zaborze pruskim — wszyscy urzędnicy pozaetatowi, o ile ich stosunek służbowy nie opiera się na prywatno-prawnej umowie o najem usług.

Art. 19. Przy wymiarze dodatku za wysługę lat, czas służby urzędnika i niższego funkcjonarjusza państwowego — w rozumieniu ustawy niniejszej — liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby w Państwie Polskiem.

W czasie przejściowym komisje weryfikacyjne, ustanowione przy władzach centralnych, tudzież przy podległych im bezpośrednio władzach niższych (władze II. instancji), będą mogły zaliczyć do czasu wysługi pewną liczbę lat tym urzędnikom i funkcjonarjuszom niższym, którzy są obecnie w służbie państwowej polskiej lub wstąpią do tej służby najpóźniej w trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy, a którzy 1) pozostawali w służbie państwowej państw obcych lub też w służbie samorządowej w państwach obcych; 2) albo też udowodnią, że pracą zawodową przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej nabyli kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniających ich do obecnie spełnianej służby państwowej. Zaliczyć można w ten sposób z poprzedniej służby lub pracy zawodowej najwyżej lat 20, co jednak nie przesądza zaliczenia czasu służby lub pracy do emerytury.

Komisje weryfikacyjne będą mogły zaliczyć urzędnikom i funkcjonarjuszom niższym, którzy wstąpili do służby państwowej po pierwszym października 1920 r., poprzedni czas służby lub pracy zawodowej tylko wówczas, jeżeli urzędnik lub funkcjonarjusz niższy wykaże, że zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły mu wcześniejsze wstąpienie do służby państwowej polskiej.

W wypadkach dłuższego urlopu bez uposażenia, odliczenia pewnego czasu na mocy orzeczenia dyscyplinarnego, czasu dobrowolnej służby wojskowej i t. p. wstrzymuje się decyzję, co do przyznania dodatku za wysługę lat za te czasokresy, aż do wejścia w życie ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Emerytowi, który zostanie przyjęty do czynnej służby państwowej polskiej, może być zaliczony czas służby państwowej lub samorządowej odbytej w państwach obcych, przed przeniesieniem go na emeryturę.

Decyzję w innych wypadkach zastrzega się Radzie Ministrów.

Art. 20. Rada Ministrów postanowi, na wniosek szefów właściwych władz centralnych, do których stopni służbowych i stopni płacy, przewidzianych niniejszą ustawą, należy zaliczyć urzędy lub posady urzędowe na obszarze Rzeczypospolitej.

Do czasu tego zaliczenia, urzędnicy i funkcjonarjusze niżsi pobierać będą uposażenie według poniższych zasad:

1. w b. zaborze rosyjskim:

a) urzędnicy stali i prowizoryczni, którzy dotychczas otrzymywali uposażenie pewnej kategorji płac, — płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, ustaloną dla równorzędnego stopnia służbowego. Urzędnicy, którzy dotychczas otrzymywali uposażenie według

Vb. kategorji płac — otrzymywać będą w czasie przejściowym płacę zasadniczą w kwocie 2.350 Mk miesięcznie, a podstawę do obliczenia ich dodatku drożyźnianego stanowić będzie w tym czasie dla samotnych mnożna 1.15%.

Od chwili wejścia w życie ustawy niniejszej, nominacje na urzędy, zaliczone dotąd do kategorji Vb., odbywać się nie mogą, ani w drodze awansu ani też przy przyjęciu na służbę państwową,

b) funkcjonarjusze niżsi będą pobierali płacę zasadniczą jednego ze stopni od 1 do 9, ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, odpowiadającą rodzajowi ich służby;

2. w b. zaborze austrjackim:

a) urzędnicy stali i prowizoryczni, którzy dotychczas pobierali uposażenie pewnej klasy rangi, będą pobierali płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, ustaloną dla równorzędnego stopnia służbowego, bez względu na to, czy uposażenie danej rangi pobierali na podstawie mianowania, czy też czasowego posunięcia, w myśl § 51 austrjackiej ustawy z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. u. p. Nr. 15 Pragmatyka służbowa);

b) leśniczowie i pomocnicy lasowi w zarządach dóbr państwowych i funduszowych, tudzież w administracji politycznej, którzy dotychczas pobierali uposażenie w myśl austrjackiej ustawy z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. u. p. Nr. 16) i podlegali postanowieniom II części austrjackiej ustawy z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. u. p. Nr. 15) będą pobierali płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyźnianym ustaloną dla stopnia służbowego od XII do VIII włącznie, odpowiednio do kwalifikacji i czasu służby państwowej;

c) praktykanci w grupach, podanych w § 52 Pragmatyki, będą pobierali wynagrodzenie, równe płacy zasadniczej ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, przywiązanej, o ile chodzi o praktykantów, w grupie pragmatyki A i B—X, w grupie C — do XI., a w grupie D — do XII stopnia służbowego;

d) oficjanci i oficjantki kancelaryjni będą pobierali płacę zasadniczą, przywiązaną do XII stopnia służbowego, ze stosownym dodatkiem drożyźnianym;

e) funkcjonarjusze niżsi będą pobierali płacę jednego ze stopni od 1—9, ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, odpowiadającą rodzajowi ich służby;

3. w b. zaborze pruskim:

a) urzędnicy etatowi i pozaetatowi, pobierający uposażenie według klasy I—XII włącznie, otrzymywać będą płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, ustaloną dla równorzędnego stopnia służbowego;

b) urzędnicy etatowi i pozaetatowi, pobierający uposażenie według klasy XIII, XIV i XV, otrzymywać będą płacę jednego ze stopni 1—9, ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, odpowiadającą rodzajowi ich służby.

W razie wątpliwości, według której kategorji rangi lub klasy urzędnik lub funkcjonarjusz niższy pobiera uposażenie, decydującą jest wysokość jego płacy zasadniczej, którą oblicza się przez potrącenie z jego uposażenia wszelkich dodatków ekonomicznych, wojennych, drożyźnianych, nadzwyczajnych, mieszkaniowych, rodzinnych, starszeństwa, aktywalnych i funkcyjnych.

W wypadkach, w których tak obliczona wysokość płacy zasadniczej nie odpowiada żadnej z płac, oznaczonej w odnośnej tabeli, lecz leży w granicach dwu bezpośrednio po sobie następujących pozycyj płacy zasadniczej, bierze się za podstawę obliczenia tę kategorję, rangę lub klasę, do której wysokość ostatniej płacy zasadniczej najbardziej się zbliża.

W czasie przejściowym, na wniosek szefa właściwej władzy centralnej, Rada Ministrów może utrzymać nadal nadzwyczajne dodatki wyrównawcze przyznane już pewnym kategorjom urzędników.

Art. 21. Rada Ministrów może, na wniosek szefa właściwej władzy centralnej, złożony w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przyznać w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o uposażeniu, pewnym rodzajom funkcjonarjuszów niższych płacę zasadniczą trzech najniższych stopni służbowych.

Art. 22. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą państwowych pracowników, przyjętych na podstawie osobnych z nimi zawartych umów.

Art. 23. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 lipca 1920 r.

Z dniem 1 lipca 1920 r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym ustawą niniejszą. Wypłaty, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 r. ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30 czerwca 1920 roku.

Art. 24. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a nadto, o ile chodzi

o byłą dzielnicę pruską — w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:
W. Grabski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski.

Ustawa

z dnia 13 lipca 1920 r., ogłoszona w Nr. 65 Dziennika ustaw Rzpltej Polskiej z dnia 31 lipca 1920 poz. 433 o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand, oraz wizytatorów szkół.

Art. 1. Uposażenie nauczyciela składa się: a) z płacy zasadniczej, b) z dodatku drożyźnianego i c) z dodatku za wyższe studja.

Płaca zasadnicza wynosi 1.300 Mp. miesięcznie i zwiększa się co 3 lata o 300 Mp. miesięcznie, ilość jednak trzechleci nie może przekraczać dziesięciu.

Dodatek za wyższe studja oblicza się według norm, ustalonych w art. 4 ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 65 poz. 429).

Art. 2. Czasu pełnienia normalnej powszechnej powinności wojskowej nie uwzględnia się przy wymiarze trzechleci; inna służba wojskowa zalicza się tylko wówczas, jeżeli nauczyciel nie spełniał jej równocześnie z inną służbą państwową. Trzechlecie przyznaje się z urzędu od pierwszego dnia miesiąca, następującego po terminie ukończenia trzechlecia.

Art. 3. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, nauczyciel pobiera dodatek drożyźniany do płacy zasadniczej, zależnie od stosunków rodzinnych i miejscowości, w której pełni służbę stale. Dodatek drożyźniany otrzymuje nauczyciel w myśl postanowień artykułu 5 i 20 ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 65 poz. 429), a mianowicie: nauczyciel, mający mniej niż 3 dodatki za trzylecia — taki, jak urzędnik VIII stopnia służbowego, mający 3, 4 lub 5 dodatków za trzylecia — taki, jak urzędnik VII stopnia służbowego, a mający 6 i więcej dodatków za trzylecia, taki — jak urzędnik VI stopnia służbowego.

Art. 4. Jeżeli nauczyciel lub dyrektor otrzymuje mieszkanie w naturze, potrąca się z uposażenia wartość tego mieszkania.

Art. 5. Nauczyciel ani dyrektor nie może pobierać ze Skarbu Państwa poza uposażeniem, należnem mu z tytułu niniejszej ustawy, żadnego innego stałego uposażenia. Może jednak za spełnianie pewnych czynności, właściwych innym urzędom, otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość ustala właściwa władza centralna w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 6. Prawo do otrzymywania uposażenia rozpoczyna się: a) dla nauczycieli, wstępujących do służby państwowej czy to po raz pierwszy, czy ponownie od 1-go dnia miesiąca, w którym objęcie służby nastąpiło, jeżeli nauczyciel rozpoczął pełnić swe obowiązki w pierwszej połowie miesiąca, a od 15-go — jeśli rozpoczął pełnić swe obowiązki w drugiej połowie miesiąca; b) w pozostałych wypadkach — z dniem, od którego opiewa mianowanie na nowe stanowisko, względnie z dniem pierwszym miesiąca po powstaniu warunków, uzasadniających zmianę w wymiarze uposażenia. Atoli w razie takiej zmiany miejsca służbowego, która pociąga za sobą zmianę wysokości uposażenia, przysługuje nauczycielowi prawo do uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, od pierwszego dnia miesiąca, następującego po uwolnieniu go od poprzednich obowiązków służbowych.

W razie śmierci nauczyciela, wstrzymuje się wypłatę uposażenia z ostatnim dniem miesiąca, w którym śmierć nastąpiła, a w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem tego miesiąca, w którym stosunek ten istotnie ustał.

Art. 7. Uposażenie wypłaca się nauczycielowi w ratach miesięcznych z góry, w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą lub świętem uroczystem — wypłata uposażenia następuje w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca.

Art. 8. Unormowane niniejszą ustawą uposażenie odnosi się do maksymalnej ilości godzin nauczania tygodniowo, która do czasu określenia jej w pragmatyce służbowej wynosi: a) dla uczących kaligrafji, rysunków, pracy ręcznej, muzyki, śpiewu lub gimnastyki — 24 godzin (lekcji) tygodniowo (I grupa); do tej liczby obowiązany jest także nauczyciel szkoły ćwiczeń i preparand; b) dla uczących religji, historji, geografji, hygjeny lub propedeutyki fil. — 20 godz. tygodniowo (II grupa); c) dla uczących języków, matematyki, fizyki, chemji, przyrody, pedagogji — 18 godzin tygodniowo (III grupa).

Art. 9. Jeżeli nauczycielowi zostanie powierzone zawiadywanie bibljoteką dla uczniów lub zbiorami i pracownią przyrodniczą, zajęcia z tem związane zalicza mu się jako dwie godziny tygodniowo lekcji grupy II (art. 8). Zawiadywanie zbiorami fizyczno-chemicznemi i odpowiednią pracownią, a tak samo zawiadywanie odrębnemi zbiorami i pracownią fizyczną lub chemiczną tam, gdzie zostały one rozdzielone, zalicza się nauczycielowi jako 3 godziny tygodniowo lekcji grupy II (art. 8). Zawiadywania innemi zbiorami szkolnemi (bibljoteką nauczycielską, zbiorami map, obrazów, tablic, modeli i t. p.) nie wynagradza się specjalnie i nie wpływa ono na zmniejszenie określonej art. 8 ilości obowiązkowych lekcji nauczyciela. W wyjątkowych wypadkach wielkiego bogactwa zbiorów i wynikającej stąd znaczniejszej pracy nad zarządzaniem niemi, Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego może, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, wyznaczyć odpowiednie wynagrodzenie. Księżom prefektom liczy się za dwie godziny lekcji odprawianie nabożeństw szkolnych i wygłaszanie nauk świątecznych dla uczniów Nauczycielom seminarjów nauczycielskich, biorącym stale udział w konferencjach metodycznych z uczniami, dolicza się je za 2 godziny tygodniowo (grupa II).

Jeżeli nauczycielowi zostanie powierzone stanowisko opiekuna klasy, zajęcia z niem związane zalicza mu się jako 6 godzin lekcji tygodniowo (grupa II, art. 8).

Art. 10. W razie potrzeby, nauczyciel obowiązany jest udzielać lekcji oraz spełniać czynności administracyjne lub wychowawcze, wymienione w art. 9, jako równoważne pewnej ilości lekcji, w łącznym wymiarze wyższym niż w art. 8. W takich wypadkach, za wykraczającą ponad normę art. 8 ilość tygodniowych lekcji przysługuje nauczycielowi dodatkowe wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i sposób obliczania ich ilości określa Minister W. R. i O. P., w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Zastępstwa, trwające dłużej niż dwa tygodnie, są płatne według tych samych norm, co godziny nadliczbowe.

Art. 11. Dyrektor (przełożona) państwowej szkoły średniej i seminarjum nauczycielskiego otrzymuje uposażenie, określone w art. 1, przysługujące mu jako nauczycielowi z tytułu jego lat służby, zarówno w charakterze nauczyciela, jak dyrektora. Prócz tego dyrektor otrzymuje dodatek za kierownictwo w kwocie 1.500 Mp. miesięcznie. Kierownik preparandy lub szkoły ćwiczeń otrzymuje, oprócz wynagrodzenia, przysługującego mu z tytułu jego służby nauczycielskiej, dodatek za kierownictwo. w wysokości 400 Mp. miesięcznie. Za każdy oddział równorzędny

otrzymuje dyrektor lub kierownik 50 Mp. miesięcznie. Dyrektor (przełożona, kierownik) państwowej szkoły, przy której jest internat, otrzymuje wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 300 Mp. miesięcznie. Jeżeli wymiar nauczycielskich zajęć dyrektora szkoły średniej lub seminarjum nauczycielskiego przekracza 8 godzin tygodniowo, dyrektor otrzymuje za te zajęcia osobne wynagrodzenie według norm art. 10.

Art. 12. Nauczyciel lub dyrektor, powołany do Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego lub władzy szkolnej drugiej instancji na stanowisko wizytatora szkół, otrzymuje uposażenie, należne dyrektorowi, oraz dodatek wizytatorski w wysokości 600 Mp. miesięcznie.

Art. 13. Normy wszelkich innych poborów niestałych i ubocznych, jak djety, koszta podróży, określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Postanowienia przejściowe.

Art. 14. Przy wyznaczaniu nauczycielom uposażenia po raz pierwszy na podstawie niniejszej ustawy, przy późniejszem przyznawaniu im dodatków trzechlecia, oprócz służby państwowej w szkole polskiej, zalicza się czas ich służby nauczycielskiej w państwowej austrjackiej, niemieckiej lub rosyjskiej szkole na ziemiach polskich, jeżeli pozostają w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w służbie państwowej polskiej lub wstąpią do tej służby najpóźniej w trzy miesiące po tym terminie. Zalicza się również czas, poświęcony w wymiarze najmniej 14 godzin tygodniowo pracy nauczycielskiej w prywatnej polskiej szkole aż do końca roku szkolnego 1919/20. W obydwóch wypadkach zalicza się jednakże do wymiaru trzechleci najwyżej lat 21. Ograniczenie to nie przesądza jednak w niczem zaliczenia czasu służby w państwowej lub prywatnej polskiej szkole do emerytury. Czas, spędzony po tym terminie w prywatnej polskiej szkole, zaliczać się będzie tylko pod tym warunkiem, że nauczyciel taki najpóźniej 1 stycznia 1921 roku w piśmiennej deklaracji odda się do dyspozycji Ministra W. R. i O. P. i że posadę w szkole państwowej nadaną mu przed 1 maja dowolnego roku, od początku następnego roku szkolnego przyjmie. Gdy nauczyciel taki, wskutek przyjęcia nadanej mu posady państwowej, będzie musiał wbrew swemu życzeniu przenieść się do innej miejscowości, przysługuje mu zwrot kosztów przeniesienia, według przepisów dla urzędników państwowych. O uznaniu prywatnej instytucji, w której nauczyciel uczył, za prywatną polską szkołę średnią, jak również o uznaniu za wystarczające złożonych dowodów służby nauczycielskiej, rozstrzyga Minister W. R. i O. P. na podstawie opinji

komisji weryfikacyjnej. Decyzję co do zaliczenia lat służby. spędzonych w innej kategorji szkół lub przy mniejszym wymiarze godzin, niż wyżej określono. względnie w innym zawodzie, zastrzega się Radzie Ministrów.

Art. 15. Nauczyciele, których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Minister W. R. i O. P. uznał za posiadających istotnie pełne kwalifikacje nauczycielskie. jakkolwiek nie posiadają ich formalnie, otrzymują dodatek za wyższe studja według art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 16. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą nauczycieli kontraktowych. których wynagrodzenie, zależne od ilości godzin udzielanej nauki, względnie od wymiaru innych zajęć szkolnych, normuje Minister W. R. i O. P., w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 17. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 lipca 1920 r.

Z dniem 1 lipca 1920 r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym niniejszą ustawą.

Wypłaty, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 roku ponad ustawowe uposażenie. uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30 czerwca 1920 roku.

Art. 18. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezydentowi Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi W. R. i O. P., a nadto, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską — Ministrowi byłej Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:
W. Grabski

Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
T. Łopuszański

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski.

Ustawa

z dnia 13 lipca 1920 roku, ogłoszona w Nr. 65 Dziennika ustaw Rzpltej Polskiej z dnia 31. lipca 1920 poz. 434, o uposażeniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów szkolnych.

Art. 1. Nauczyciele, posiadający prawem przepisane kwalifikacje, otrzymują zasadniczą płacę miesięczną urzędników państwowych X stopnia służbowego; po sześciu latach pracy zawodowej — IX, po dalszych dzie-

więciu latach VIII, a po dalszych dziewięciu latach — VII stopnia służbowego (art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. Nr. 65, poz. 429, o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych).

Art. 2. Nauczyciele, posiadający prawem przepisane kwalifikacje, otrzymują nadto, tytułem dodatku za wysługę lat, za każdy rok pracy zawodowej $2^1/_2$% pobieranej w danej chwili zasadniczej płacy.

Nauczyciel, posiadający prawem przepisane kwalifikacje, zaczyna pobierać dodatek za wysługę lat dopiero po ukończeniu trzech lat pracy zawodowej.

Dodatki za wysługę lat przyznaje się corocznie z urzędu od 1 dnia miesiąca, następującego po terminie wysługi.

Czasu pełnienia normalnej powszechnej powinności wojskowej nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku za wysługę lat: inna służba wojskowa zalicza się, o ile nauczyciel nie pełnił jej równocześnie z pracą zawodową.

Art. 3. Nauczyciele, nie posiadający prawem przepisanych kwalifikacji, pobierają zasadniczą płacę miesięczną urzędników państwowych XI stopnia służbowego, t. j. 600 marek polskich.

Art. 4. Nauczyciele, nie posiadający prawem przepisanych kwalifikacji, nie pobierają dodatku za wysługę lat.

Art. 5. Nauczycielom niewykwalifikowanym, po dopełnieniu przez nich warunków przewidzianych w § 10 art. 23 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 44 poz. 311), zmienionej ustawą z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 2, poz. 6) o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przyznać wynagrodzenie nauczycieli, posiadających prawem przepisane kwalifikacje.

Art. 6. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, nauczyciel publicznej szkoły powszechnej pobiera dodatek drożyźniany do płacy zasadniczej zależnie od stosunków rodzinnych i miejscowości, w której pełni służbę stale.

Dodatek drożyźniany otrzymuje nauczyciel publicznej szkoły powszechnej w myśl postanowień art. 5 i 20 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 65 poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funcjonarjuszów państwowych.

Art. 7. Jeżeli nauczyciel otrzymuje mieszkanie w naturze, wartość tego mieszkania potrąca się mu z uposażenia.

Art. 8. Państwo obowiązane jest w zamian opału wypłacić wszystkim nauczycielom równoważnik pieniężny, którego wysokość, odnośnie do sto-

sunków lokalnych, oznaczy Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Kierownicy szkół z reguły, a inni nauczyciele w miarę możności, otrzymują z gminy, względnie z funduszu szkolnego miejscowego, przynajmniej dwie morgi ornego gruntu w jednej połaci, o ile możności przy budynku szkolnym, nie dalej, jak w odległości półtora kilometra od szkoły. Jeżeli gmina nie może udzielić kierownikowi gruntu, wówczas otrzymuje on równoważnik pieniężny ze Skarbu Państwa. Równoważnik pieniężny dla kierowników i dla wszystkich pozostałych nauczycieli, o ile nie otrzymują gruntu, ma być wypłacony ze Skarbu Państwa w następującej wysokości:

w klasie I	900	Mk rocznie
„ „ II	720	„ „
„ „ III	600	„ „
„ „ IV	450	„ „
„ „ V	360	„ „

Sposób użytkowania ziemi, będącej własnością gminy lub Państwa, a przeznaczonej na cele publicznych szkół powszechnych, określi osobna ustawa.

Art. 10. Gminy, względnie fundusz szkolny miejscowy, który nie byłby w możności ponieść ciężarów, wynikających ze świadczeń, przewidzianych w art. 8 i 9, mogą uzyskać na ten cel ze Skarbu Państwa subwencję.

Wniosek o udzielenie subwencji ze Skarbu Państwa zgłasza gmina, rozstrzyga zaś Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie uchwały Rady szkolnej okręgowej oraz opinji organów państwowych, wyznaczonych w tym celu przez Ministerstwo Skarbu i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Art. 11. Nauczyciele, którzy obok prawem przepisanych kwalifikacji nauczycielskich dla szkół powszechnych, posiadają studja wyższe, zakończone przepisanemi egzaminami, otrzymują uposażenie według norm, obowiązujących dla nauczycieli szkół średnich (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. Nr. 65, poz. 433).

Art. 12. Inspektorzy szkolni otrzymują uposażenie według norm, obowiązujących dla dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. Nr. 65 poz. 433).

Art. 13. Zastępcy inspektorów szkolnych otrzymują uposażenia według norm, obowiązujących dla nauczycieli państwowych szkół średnich ogólno-kształcących, a nadto otrzymują osobny dodatek w wyso-

kości 500 marek polskich miesięcznie (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. Nr. 65 poz 433).

Art. 14. Nauczyciele, posiadający obok normalnych kwalifikacji, egzamina, jako to: egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych lub inne, które Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna za równorzędne, otrzymują osobny dodatek, wynoszący 1.200 marek polskich rocznie.

Art. 15. Nauczyciel szkół powszechnych obowiązany jest za stałe uposażenie udzielać nauki w wymiarze 30 godz. tygodniowo. Za każdą godzinę nauki ponad ustawową normę 30 godz. w tygodniu, udzielanej z polecenia władzy przełożonej, nauczyciel pobiera 500 marek za godzinę w stosunku rocznym, jeżeli nauka, udzielana ponad normę, trwa najmniej przez jeden miesiąc.

Takie same wynagrodzenie pobierają za każdą godzinę w tygodniu nieetatowi nauczyciele religji.

Art. 16. Wynagrodzenie nauczycieli przedmiotów nieobowiązkowych, określone będzie zarządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w porozumieniu z Ministrem Skarbu; wynagrodzenie to nie może być niższe od 500 Mk. za godzinę w stosunku rocznym.

Art. 17. Nauczyciel otrzymuje, oprócz wynagrodzenia za pracę nauczycielską, osobne wynagrodzenie za kierownictwo i administrację szkoły.

Wynagrodzenie to wynosić będzie rocznie za kierownictwo: 1 i 2-klasową szkołą — 480, 3-klasową — 600, 4-klasową — 900, 5-klasową — 1.200, 6-klasową — 1.800, 7-klasową — 2.400 marek polskich, za każdą klasę równoległą — 240 Mk. polskich.

Art. 18. Prawo do otrzymywania uposażenia rozpoczyna się: a) dla wstępujących do służby w publicznem szkolnictwie powszechnem, czy to po raz pierwszy, czy ponownie, o ile istotne objęcie służby nastąpiło przed 15-ym kalendarzowego miesiąca — od 1-go dnia tego miesiąca, a o ile po 15-ym kalendarzowego miesiąca — od 15-go dnia tego kalendarzowego miesiąca; b) w pozostałych wypadkach od pierwszego dnia najbliższego kalendarzowego miesiąca po dniu mianowania na nowe stanowisko, względnie po powstaniu warunków, uzasadniających zmianę w wymiarze uposażenia. Atoli w razie takiej zmiany miejsca służbowego, która pociąga za sobą zmianę w wysokości uposażenia, przysługuje nauczycielowi prawo do uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, od pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, następującego po uwolnieniu go od poprzednich obowiązków służbowych.

W razie śmierci nauczyciela, wstrzymuje się wypłatę uposażenia z ostatnim dniem kalendarzowego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła. a w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem tego kalendarzowego miesiąca, w którym stosunek ten istotnie ustał.

Art. 19. Uposażenie wypłaca się nauczycielowi w ratach miesięcznych z góry, w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą lub świętem uroczystem, wypłata uposażenia następuje w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca.

Wynagrodzenie za godziny nadobowiązkowe wypłacane będzie dwa razy do roku z dołu.

Postanowienia przejściowe.

Art. 20. Nauczyciele, nie posiadający prawem przepisanych kwalifikacji czynni w dniu 1 lipca 1920 r. w publicznych szkołach powszechnych, otrzymywać będą płacę zasadniczą urzędników państwowych X stopnia służbowego ze stosownym dodatkiem drożyźnianym.

Art. 21. Przy wymiarze dodatku za wysługę lat, czas służby nauczyciela w rozumieniu ustawy niniejszej liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby w Państwie Polskiem.

W czasie przejściowym komisje weryfikacyjne, ustanowione przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego tudzież przy podległych bezpośrednio temu Ministerstwu władzach szkolnych II instancji, będą mogły tym nauczycielom, którzy pracują obecnie w publicznych szkołach powszechnych lub rozpoczną tę pracę najpóźniej w trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy, a którzy 1) byli nauczycielami w szkołach państwowych państw obcych lub też w innych szkołach w państwach zaborczych, uznanych za równorzędne ze szkołami państwowemi w tych państwach, albo 2) udowodnią, że pracą zawodową przed wstąpieniem do służby w szkolnictwie publicznem w Państwie Polskiem nabyli kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniającego ich do obecnie spełnianej służby nauczycielskiej, — zaliczyć poprzedni czas służby lub pracy przy wymiarze dodatku za wysługę lat.

Zaliczyć można z poprzedniej służby lub pracy zawodowej najwyżej lat 20, co jednak nie przesądza zaliczenia czasu służby lub pracy w szkolnictwie do emerytury i do przyznania płacy zasadniczej w myśl art. 1 niniejszej ustawy.

Komisje weryfikacyjne będą mogły zaliczyć nauczycielom, którzy wstąpili do służby w publicznem szkolnictwie powszechnem po dniu 1

października 1920 r. poprzedni czas służby lub pracy zawodowej tylko wówczas, jeżeli nauczyciel wykaże, że zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły mu wcześniejsze wstąpienie do służby w publicznem szkolnictwie w Państwie Polskiem.

W wypadkach dłuższego urlopu bez uposażenia, odliczenia pewnego czasu na mocy orzeczenia dyscyplinarnego lub dobrowolnej służby wojskowej i t. p. wstrzymuje się decyzję co do przyznania dodatku za wysługę lat za te czasokresy, aż do wejścia w życie ustawy o służbie nauczycielskiej w publicznych szkołach powszechnych.

Emerytowanemu nauczycielowi, który zostanie przyjęty do czynnej służby w publicznem szkolnictwie powszechnem Państwa Polskiego, może być zaliczony czas służby nauczycielskiej w państwie obcem przed przeniesieniem go na emeryturę.

Decyzję w innych wypadkach zastrzega się Radzie Ministrów.

Art. 22. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 lipca 1920 r.

Z dniem 1 lipca 1920 r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym ustawą niniejszą.

Wypłaty, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 r. ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30 czerwca 1920 r.

Art. 23. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu, oraz Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, a nadto o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską, Ministrowi byłej Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:
W. Grabski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
T. Łopuszański

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski.

Ustawa

z dnia 13 lipca 1920 roku, ogłoszona w Nr. 65 Dziennika ustaw Rzpltej Polskiej z dnia 31 lipca 1920 poz. 435, o uposażeniu nauczycieli, dyrektorów, instruktorów państwowych szkół zawodowych oraz seminarjów dla nauczycieli szkół zawodowych.

Art. 1. Nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących oraz przedmiotów pomocniczych w państwowych niższych szkołach zawodowych są

uposażeni według tych samych norm, co nauczyciele publicznych szkół powszechnych (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r., Dz. Ust. Nr. 65 poz. 434).

Art. 2. Nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących w średnich szkołach zawodowych i w seminarjach dla nauczycieli szkół zawodowych, nauczyciele przedmiotów zawodowych, posiadający kwalifikacje, wymagane dla nauczycieli szkół średnich we wszystkich szkołach zawodowych oraz dyrektorowie wszystkich szkół zawodowych otrzymują uposażenie według tych samych norm, co nauczyciele, względnie dyrektorowie państwowych szkół średnich ogólnokształcących (ustawa z dnia 13 lipca 1920 r., Dz. Ust. Nr. 65 poz. 433).

Art. 3. Nauczyciel państwowej średniej szkoły zawodowej, któremu powierzone zostało kierownictwo jednego wydziału szkoły, otrzymuje dodatek za kierownictwo w wysokości 300 marek polskich miesięcznie.

Art. 4. Dyrektorowi, instruktorowi lub nauczycielowi przedmiotów zawodowych, będącym wybitnymi specjalistami, właściwy Minister, w porozumieniu z Ministrem Skarbu może przyznać specjalny dodatek kwalifikacyjny.

Art. 5. Instruktorowie, zatrudnieni w państwowych szkołach zawodowych, dzielą się na dwie kategorje:

a) na instruktorów z pełną kwalifikacją, t. j. ukończoną szkołą rzemieślniczą, albo inną, za równorzędną uznaną, i najmniej 6-letnią praktyką zawodową, oraz

b) instruktorów z niższą kwalifikacją, t. j. ukończoną szkołą powszechną i najmniej 6-letnią praktyką zawodową.

Instruktorowie z pełną kwalifikacją otrzymują płacę zasadniczą według tych samych norm, co nieposiadający wyższych studjów nauczyciele państwowych szkół średnich ogólnokształcących, z tą różnicą, iż dodatki trzechletnie wynoszą po 100 marek polskich miesięcznie, a liczba ich nie może przekraczać 5.

Instruktorowie z niższą kwalifikacją otrzymują płacę zasadniczą niższą o 400 marek polskich miesięcznie od płacy zasadniczej instruktorów z pełną kwalifikacją.

Dodatek drożyźniany otrzymują instruktorowie tak z pełną jak i z niższą kwalifikacją: mający do 4 dodatków trzechletnich — taki, jak urzędnik IX stopnia, mający więcej niż 4 dodatki — taki, jak urzędnik VIII stopnia służbowego.

Art. 6. Czas obowiązkowy zajęć poszczególnych kategoryj nauczycieli, dyrektorów i instruktorów państwowych szkół zawodowych, oraz normy wynagrodzenia za zajęcia nadliczbowe określa właściwy Minister, któremu szkoła podlega, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, drogą rozporządzenia.

Art. 7. Nauczyciel nadetatowy jest mianowany na określony przeciąg czasu i pobiera płacę, zależną od ilości godzin udzielanej nauki, względnie od czasu innych zajęć szkolnych, według norm ustanowionych przez właściwego dla danej szkoły Ministra w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. Nauczyciel lub dyrektor, powołany do Ministerstwa lub władzy szkolnej II instancji na stanowisko wizytatora szkół, otrzymuje uposażenie należne dyrektorowi oraz dodatek wizytatorski w wysokości 600 marek miesięcznie.

Art. 9. W sprawie zaliczenia lat pracy przed nominacją na nauczyciela państwowej szkoły zawodowej obowiązują co do nauczycieli przedmiotów ogólnokształcących oraz przedmiotów pomocniczych w państwowych niższych szkołach zawodowych te same normy, co dla nauczycieli państwowych szkół powszechnych, zaś dla nauczycieli przedmiotów zawodowych, posiadających kwalifikacje, wymagane dla nauczycieli szkół średnich we wszystkich szkołach zawodowych oraz dla dyrektorów wszystkich szkół zawodowych te same normy, co dla nauczycieli państwowych szkół średnich ogólnokształcących, a dla instruktorów — przepisy obowiązujące urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

Art. 10. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą nauczycieli kontraktowych, których wynagrodzenie może być podwyższane za zgodą Ministra Skarbu tylko w drodze rewizji zawartej umowy.

Art. 11. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 lipca 1920 r.

Z dniem 1 lipca 1920 r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym niniejszą ustawą.

Wypłaty, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 roku ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny do dnia 30 czerwca 1920 r.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi właściwemu dla danej

szkoły, a nadto o ile chodzi o b. dzielnicę pruską — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:
Trąmpczyński
Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:
W. Grabski
Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski
Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
T. Łopuszański.

L. 5.501/III.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich seminarjów nauczycielskich państwowych i prywatnych, Komisyj egzaminacyjnych dla nauczycieli szkół pospolitych i wydziałowych oraz Rad szkolnych okręgowych w sprawie taks za wydawanie duplikatów świadectw i patentów tudzież w sprawie należytości stemplowych.

Rada szkolna krajowa zmieniając okólnik z dnia 13 listopada 1919 L. 3446/III Dz. U. Nr. 11, podwyższa dotychczasową taksę za wydawanie duplikatów:

1) świadectw rocznych względnie półrocznych seminarjów nauczycielskich i klasy przygotowawczej na 10 Mp.;

2) świadectw dojrzałości, świadectw uzdolnienia na nauczycielki robót ręcznych kobiecych i na kierowniczki ogródków dziecięcych na 30 Mp.;

3) patentów kwalifikacyjnych na nauczycieli (ki) szkół pospolitych i wydziałowych na 40 Mp.

Opłata stemplowa pozostaje w dotychczasowej wysokości cyfrowej. lecz ma być uiszczona w markach zamiast jak przedtem w koronach, np. 50 f. zamiast 50 h., 3 Mp. zamiast 3 K. i t. p.

Taksy te należy zużytkować w sposób podany w okólniku z dnia 13 listopada 1919 L. 3446/III Dz. U. Nr. 11.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 26 lipca 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 27.170/I.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w Małopolsce w sprawie ściągania wkładek emerytalnych i innych opłat skarbowych z poborów nauczycieli szkół powszechnych.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem do L. 15.385 S. I. oznajmiło na podstawie porozumienia z Ministerstwem Skarbu, że wobec przepisu § 16 artykułu 23 ustawy z dnia 27 maja 1919 Nr. 44 Dz. ust. Rzp. P., który w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 18 grudnia 1919 Nr. 2 Dz. ust. Rzp. P. z roku 1920 postanawia, iż nauczyciele korzystają z praw przysługujących urzędnikom państwowym, są nauczyciele publicznych szkół powszechnych wolni od dotychczasowego obowiązku uiszczania ze swych poborów wkładek emerytalnych, opłat stemplowych i podatków.

Termin, od którego zwolnienie to staje się prawomocne, będzie dodatkowo oznaczony po nadejściu decyzji ze strony Ministerstwa. Na razie wydała Rada szkolna krajowa zarządzenie Kasom państwowym i Urzędom podatkowym, aby już przy wypłacie poborów za miesiąc sierpień 1920 zaprzestały ściągania tych należytości z bieżących poborów nauczycielstwa.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 29 lipca 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 638/pr.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych i Rad szkolnych okręgowych w sprawie zgłaszania szkód poniesionych w czasie wojny.

Zbiory naukowe, urządzenia wewnętrzne, a częstokroć budynki szkolne ucierpiały niejednokrotnie z powodu działań wojennych lub złośliwości wojsk przechodzących przez nasze ziemie. W zniszczeniu tem walny udział brała armja niemiecka i austrjacko-węgierska.

W celu uzyskania podstaw do żądania odszkodowań za poniesione szkody i straty przedłożą Dyrekcje i Rady szkolne okręgowe do 10 września b. r. Radzie szkolnej krajowej sumaryczne wykazy szkód w poszcze-

gólnych szkołach i gabinetach w cenach przedwojennych, zachowując odpisy wykazów w aktach. Jeżeli w czasie dawniejszym podobne wykazy zostały wysłane należy na nie się powołać podając datę i liczbę relacji i dołączyć jedynie zestawienie ewentualnych szkód późniejszych, wliczając wojnę ukraińską. Udział w zniszczeniu lub grabieży Niemców, Austrjaków, Węgrów i t. d. należy wyraźnie zaznaczyć

Wykazy nie mają zawierać szczegółowego spisu zniszczonych przedmiotów lecz tylko ogólną wartość szkód w poszczególnych zbiorach.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 24 lipca 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński.

L. 24931/1.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w sprawie użytkowania pola służbowego przez nauczycieli szkół powszechnych.

W jednym z okręgów szkolnych wydarzył się fakt, że nauczyciel szkoły powszechnej przenosząc się na inną posadę sprzedał na pniu przyszłe plony pola służbowego, należącego do uposażenia szkoły.

Zauważa się, że użytkowca pola służbowego staje się właścicielem tych plonów po myśli analogji z artykułu 37 w związku z artykułem 54 ustawy z 11 czerwca 1905 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 73 tylko w tym wypadku, o ile pozostawał w stosunku użytkowcy tego pola w czasie od 1 czerwca do 31 października, a nadto z przepisów § 519 uc. wynika, że użytkowca staje się właścicielem tylko plonów zebranych, a nie jeszcze na pniu stojących, wobec czego transakcja taka wogóle jest nieprawną.

Przestrzega się zatem nauczycieli przed tego rodzaju sprzedażą, która może dla nich pociągnąć przykre konsekwencje procesów sądowych i znacznych bardzo kosztów z nimi połączonych.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 2 sierpnia 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował profesora Władysława Kryczyńskiego, kierownika gimnazjum w Złoczowie, dyrektorem tego zakładu.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował Stefanię Karwatową, zastępczynię nauczycielki szkoły ćwiczeń seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie, rzeczywistą nauczycielką szkoły ćwiczeń bez oznaczenia miejsca służbowego.

Rada szkolna krajowa wyraziła ks. Kazimierzowi Aktylowi, Prałatowi i proboszczowi ob. łać. w Busku, przy sposobności ustąpienia z godności duchownego Członka Rady szkolnej okręgowej w Kamionce Strumił. gorące podziękowanie za wieloletnią nader owocną i ofiarną działalność na polu szkolnictwa powszechnego.

Rada szkolna krajowa nadała ks. Jakóbowi Szypule, profesorowi i kierownikowi gimnazjum w Brzozowie, posadę katechety w gimnazjum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór dr. Teodora Seidlera na delegata Rady miejskiej, Eustachego Bukowskiego i Juljusza Salwacha na delegatów Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Stanisławowie.

Rada szkolna krajowa wyznaczyła Marcina Zalewskiego kierownika szkoły męskiej w Gródku na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Gródku Jagiellońskim.

Rada szkolna krajowa nadała posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

Wandzie Paulowej posadę dyrektorki 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną w Brzeżanach;

Annie Jasielskiej posadę nauczycielki w 5-klasowej szkole wydziałowej żeńskiej im. król. Jadwigi w Stanisławowie.

Franciszkowi Andersowi, Józefowi Zióbrzyńskiemu i Henrykowi Paszkiewiczowi w 3-klasowej szkole wydziałowej męskiej im. Kościuszki w Białej;

Jadwidze Jurasińskiej, Marji Kulmatyckiej i Marji Rappé w 3-klasowej szkole wydziałowej żeńskiej im. król. Jadwigi w Białej;

Emilowi Nawrockiemu w 3-klasowej szkole wydziałowej męskiej im. Mickiewicza w Stanisławowie;

Bernardowi Łopuszańskiemu posadę nauczyciela kierującego 6-klasowej szkoły męskiej w Brzeżanach;

Władysławowi Zawitkowskiemu posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły im. Staszica w Jarosławiu;

Marji Molewiczowej posadę nauczycielki w 4-klasowej szkole żeńskiej w Starym Sączu;

Kazimierze Lewickiej w 4-klasowej szkole w Bratkowicach.

Posady nauczycieli kierujących szkół 2-klasowych:

Marcelemu Żankowskiemu w Tułukowie; Franciszkowi Midze w Sleszowicach; Karolowi Koryzmie w Delejowie ruskim; Janowi Prześlakowi w Zagórzu.

Posady nauczycielek szkół 2-klasowych:

Marji Pałasińskiej w Nawojowej Górze; Wandzie Prześlakowej w Zagórzu.

Posady nauczycieli i nauczycielek w szkołach 1-klasowych:

Paulinie Wójcikównie w Tapinie; Wiktorji Jaremównie w Wolicy ad Plichów; Janowi Paszkiewiczowi w Tyniowicach; Zenobji Krebsównie w Turzempolu; Honoracie Ptaszyńskiej w Falkowej; Antoniemu Łeginiowi w Tumirzu; Weronice Dołężance w Kopalinach.

Rada szkolna krajowa przeniosła:

Wiktora Balickiego nauczyciela 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej im. Jagiełły w Samborze na posadę nauczyciela 4-klasowej szkoły męskiej im. Sobieskiego w Stryju;

Marję Oberską nauczycielkę 6-klasowej szkoły żeńskiej w Monasterzyskach na równorzędną posadę w 6-klasowej szkole żeńskiej w Dobromilu;

Erazma Jacorzyńskiego nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Niżniowie na posadę nauczyciela 4-klasowej szkoły w Pobereżu i poruczyła mu kierownictwo tą szkołą;

Jana Rybczuka nauczyciela 4-klasowej szkoły męskiej im. Sobieskiego w Stryju na posadę nauczyciela 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej im. Jagiełły w Samborze;

Antoniego Kaczmarskiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Woli Jakubowej na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Horucku;

Izydora Tarnawskiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Barszczowicach na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Pikułowicach;

Karola Popiela nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Medusze na posadę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Siemikowcach;

Jakóba Wojnara nauczyciela kierującego i Marję Wojnarową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Skawicy na równorzędne posady do szkoły w Trzemeśni;

Marję Osierdową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Przegini Duchownej na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Tworkowej;

Idę Slany'ównę nauczycielkę 1-klasowej szkoły .w Zahajpolu na równorzędną posadę do szkoły w Ispasie.

Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

Marję Gawrońską nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej w Krośnie; Korneljęe Nastalską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Młynach; Amalję Mściwujewską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Rusiłowie; Henryka Sprinca nauczyciela 1-klasowej szkoły w Uhełnie.

Zmarli:

dr. Jan Leniek emeryt. dyrektor gimnazjum II. w Tarnowie, Członek Komisji historycznej i Komisji literackiej Akademji Umiejętności w Krakowie etc., zmarł dnia 19 lipca br. w 63. roku życia;

Wiktor Schmidt dyrektor gimnazjum im. Sobieskiego w Krakowie zmarł dnia 24 lipca b. r. w 53. roku życia a w 30 roku służby;

Michał Nowosielski inspektor szkolny okręgowy we Lwowie zmarł dnia 28 czerwca b. r. w 59 roku życia a w 35 roku służby;

Marja Fiałkowska nauczycielka 4-klasowej szkoły im. Konopnickiej w Rzeszowie, zmarła dnia 1 lipca br. w 30. roku życia a w 11. roku służby;

Gustaw Jachowicz stały nauczyciel 5-klasowej szkoły w Nisku zmarł dnia 19 czerwca b r. w 39. roku życia a w 20. roku służby;

Marja Katolińska stała nauczycielka 1-klasowej szkoły w Kołpcu w okręgu drohobyckim, zmarła dnia 6 marca b. r. w 57. roku życia a w 36. roku służby;

Stefan Kowalów stały nauczyciel kierujący 6-klasowej szkoły żeńskiej w Borysławiu w okręgu drohobyckim, zmarł dnia 26 czerwca br. w 72. roku życia a w 45. roku służby;

Marja Postupalska stała nauczycielka 2 klasowej szkoły w Chocieniu w okręgu kałuskim, zmarła dnia 15 lipca b. r. w 40. roku życia a w 22. roku służby;

Aleksander Rudawski stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły w Nadziejowie w okręgu dolińskim, zmarł dnia 6 kwietnia b. r. w 58. roku życia a w 37. roku służby;

Jan Rybicki stały nauczyciel 4-klasowej szkoły powszechnej męskiej połączonej z wydziałową im. Konarskiego w Nowym Sączu, zmarł dnia 22 czerwca br. w 44. roku życia a w 25. roku służby;

Aleksander Strumiński stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Stulsku w okręgu żydaczowskim, zmarł dnia 6 czerwca 1920 w 57. roku życia a w 39. roku służby.

Organizacja szkół.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 5 lipca b. r. l. 10909/II zezwolił, aby gimnazjum państwowe w Złoczowie nosiło nazwę: „Państwowe gimnazjum im. kr. Jana Sobieskiego“.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 24 lipca b. r. l. 17309 zezwolił na ustalenie i przekształcenie seminarjum nauczycielskiego męskiego w Kętach na seminarjum nauczycielskie żeńskie z dniem 1 września 1920.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 19 lipca b. r. l. 9663/II nadał klasom I i II prywatnego ewangelickiego gimnazjum realnego z niemieckim językiem wykładowym we Lwowie prawo publiczności na rok szkolny 1919/20 z tem ograniczeniem, że prawo to może być stosowane tylko do zwyczajnych uczniów i uczenic zakładu uczęszczających na naukę codzienną.

Książki szkolne.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „C. Julii Caesaris Comentarii de bello Gallico. Вибір зі словарцем для ужитку шкільної молодежи приладив Др. Евстахій Макарушка. Трете перероблене видаиє у Львові 1920. Накладом Українського Товариства, w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich. Cena egzemplarza broszurowanego 25 marek.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Ґеоґрафія для цершої кляси середних шкіл. Написав Юліян Левицкий. Друге, змінене видане у Львові 1920. Накладом Українського Педаґоґічного Товариства, w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich. Cena egzemplarza broszurowanego 20 marek.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Антін Крушельницкий Українська читанка для третої кляси середних шкіл. Друге, за згодою автора змінене видане зладив др. Іван Копач. У Львові 1920. Накладом Наукового Товариства имени Шевченка“ w poczet książek dozwolonych do użytku w galicyjskich szkołach średnich. Cena oprawnego egzemplarza 80 marek.

Konkursa.

L. 13.628/IV.

Konkurs dla kandydatów na lekarzy szkolnych.

W celu przygotowania zespołu lekarzy szkolnych dla szkół ludowych, seminarjów nauczycielskich i szkół średnich, urządza Wydział lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie za inicjatywą Rady szkolnej krajowej dwumiesięczny kurs dla kandydatów i kandydatek na te stanowiska.

Kurs odbędzie się pod kierownictwem prof. dr. S. Ciechanowskiego w czasie od 15 października do 15 grudnia b. r. z następującym programem:

1. Propedeutyka pedjatrji. Doc. dr. W. Bujak, 28 godzin.
2. Ambulatorjum pedjatryczne. Doc. dr. W. Bujak, 20 godzin.
3. Stomatologja szkolna. Prof. dr. W. Łepkowski, 18 godzin.
4. Okulistyka szkolna. Prof. dr. K. Majewski i doc. dr. T. Kleczkowski, 18 godz.
5. Otjatrja szkolna, 6 godzin.
6. Dermatologja szkolna. Prof. dr. J. Lenartowicz, 18 godzin.
7. Ortopedja szkolna. Dr. M. Kosiński, 12 godzin.
8. Psychopatologja szkolna. Prof. dr. J. Piltz i dr. S. Borowiecki, 12 godzin.
9. Walka z gruźlicą. Doc. dr. T. Janiszewski. 4 godziny.
10. Alkoholizm i nikotynizm. Prof. dr. J. Piltz i dr. S. Borowiecki, 4 godziny.
11. Pomoc doraźna. Dr. K. Michejda, 8 godzin.
12. Odżywianie i dietetyka. Doc. dr. W. Bujak, 6 godzin.
13. Higjena szkolna. Doc. dr. M. Cieszczykiewicz, 20 godzin.

14. Higjena zawodu nauczycielskiego. Doc. dr. J. Nowaczyński, 3 godziny.

15. Opieka społeczna. Dr. F. Wessely, 10 godzin.

16. Statystyka. Dr. F. Wessely, 4 godziny.

17. Wychowanie fizyczne i harcerstwo. Dr. M. Tokarski i prof. Z. Wyrobek, 24 godzin.

18. Zarys psychologji. Dr. M. Zieliński, 18 godzin.

19. Zarys pedagogiki praktycznej i doświadczalnej. Prof. dr. J. Jakóbiec.

20. Organizacja pracy lekarza szkolnego. Doc. dr. W. Bujak, 4 godziny.

Wykłady, zajęcia praktyczne, wycieczki do szkół i zakładów opiekuńczych i t. p. będą odbywać się w godzinach p zed- i popołudniowych.

Od lekarzy (rek), którzy (re) zechcą wziąć udział w kursie wymaga się:

1. Obywatelstwa polskiego, 2. doktoratu wszech nauk lekarskich uprawniającego do praktyki lekarskiej, 3. świadectwa zdrowia, wystawionego przez lekarza urzędowego, 4. nieprzekroczonego 35 roku życia.

Obowiązkiem przyjętych na kurs będzie uczęszczać regularnie na urządzone dla nich wykłady i ćwiczenia praktyczne i złożyć kollokwja z przedmiotów, które będą wykładane praktycznie (wyliczonych pod 13, 15, 17, 18, 19 i 20), przed Komisją egzaminacyjną Wydziału lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, poczem otrzymają świadectwa ukończenia kursu.

Celem ułatwienia lekarzom (kom) udziału w kursie, Rada szkolna krajowa udzieli przyjętym na kurs diet dziennych (60 Mp.) i pokryje im koszta podróży.

Podania o przyjęcie na kurs należy wnosić ze szczegółowem curriculum vitae do dnia 10 września b. r. do Rady szkolnej krajowej (departament IV) we Lwowie ul. Karmelicka.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 20 lipca 1920.

L. 3.900/III.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posady nauczycieli (lek) głównych w państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem we Lwowie, a mianowicie:

1) na posadę nauczyciela historji i geografji,

2) na posadę nauczyciela języka ruskiego.

Kandydaci ubiegający się o te posady, winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich, liceów, albo egzaminem do szkół wydziałowych odnośnej grupy.

Podania należycie udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną, wnosić należy za pośrednictwem Dyrekcji względnie Rady szkolnej okręgowej do Rady szkolnej krajowej najpóźniej do 1 września b. r., a Dyrekcje i Rady szkolne okręgowe prześlą je bezzwłocznie Dyrekcji państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 19 lipca 1920.

L. 3.900/III.

Niniejszem ogłasza się konkurs celem obsadzenia posad nauczycieli (lek) głównych w państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Przemyślu a mianowicie:

1) na posadę nauczyciela (lki) matematyki i fizyki;
2) na posadę nauczyciela (lki) rysunków;
3) na posadę nauczyciela (lki) języka ruskiego.

Kandydaci (tki) ubiegający się o te posady winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich, liceów, albo egzaminem do szkół wydziałowych odnośnej grupy.

Podania należycie udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy służbowej do Rady szkolnej krajowej najpoźniej do 1 września b. r., a Dyrekcje i Rady szkolne okręgowe prześlą je bezzwłocznie Dyrekcji państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Przemyślu.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 19 lipca 1920.

L. 375/V.

Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs na posadę nauczyciela przedmiotów zawodowych a mianowicie nauki budownictwa i konstrukcyj budowlanych w związku z rysunkiem zawodowym, oraz miernictwa, technologji, nauki o formach architektonicznych a w razie potrzeby innych przedmiotów wchodzących w zakres zawodowego wykształcenia w państwowej szkole zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem.

O posadę tę ubiegać się mogą inżynierowie, architekci i absolwenci szkoły przemysłowej oddziału budownictwa w Krakowie. Inżynierowi w razie szczególnych kwalifikacyj może być przyznana VIII. absolwentowi szkoły przemysłowej IX klasa płac urzędników państwowych, z możnością zaliczenia czasu spędzonego po ukończeniu studjów w praktyce zawodowej do wymiaru dodatków pięcioletnich i do emerytury.

Podania należy wnosić do Rady szkolnej krajowej przez Dyrekcję szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem najpóźniej do końca sierpnia 1920. Do podań należy załączyć świadectwa z odbytych studjów i praktyki zawodowej tudzież krótki opis życia.

Posada ta będzie nadana z dniem 1 września 1920.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 4 sierpnia 1920.

Ogłoszenia.

Szkoły powszechne w Krakowie wraz z gronami nauczycielskiemi złożyły na pożyczkę „Odrodzenia“ kwotę 744.589 Mk, w szczególności grona nauczycielskie 380.775 Mk a młodzież szkolna 363.814 Mk.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego przeniosło na mocy art. 12 ustawy z dnia 27 maja 1919 Dz. p. p. Nr. 44 miasto Jasło do III. klasy miejscowości.

L. 16.300.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w związku z utworzeniem w Warszawie na początku roku szkolnego 1920/21 rocznego kursu dla kandydatów na nauczycieli dzieci anormalnych zwraca się do Inspektorów szkolnych okręgowych w sprawie wyboru nauczycieli, którzyby pragnęli poświęcić się w przyszłości tej dziedzinie pracy, a obecnie korzystając z urlopu i zasiłku stypendjalnego w kwocie 1000 Mk. miesięcznie, mogliby w tym kierunku przygotować się zawodowo.

Zajęcia na kursie rozpoczną się w drugiej połowie września b. r.

Od nauczycieli kandydatów wymagane będzie:

1. Przygotowanie seminaryjne lub równoznaczne ogólno kształcące i pedagogiczne;

2. Praktyka w zawodzie nauczycielskim od 2—5 lat (pożądane są siły młode);

3. Zobowiązanie pisemne do poświęcenia się pracy w dziedzinie nauczania anormalnych conajmniej na przeciąg 3 lat.

Podania kandydatów z ich życiorysami, odpisami świadectw (metryką, przebieg studjów etc.) oraz z opinją inspektora o pracy i uzdolnieniach pedagogicznych należy przesłać do Ministerstwa W. R. i O. P. przed 1 września 1920 r.

Warszawa, dnia 9. lipca 1920.

Za Ministra: *Dr. M. Reiter.*

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.

Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12,

pod zarządem Józefa Ziembińskiego.